Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 14. decembra 2017 *

(besedilo, popravljeno s sklepom z dne 20. marca 2018)

„Predhodno odločanje – Usklajeni pogoji za trženje gradbenih proizvodov – Harmonizirani standard EN 1090-1:2009+A1:2011 – Merila za določanje področja uporabe standarda, ki ga je sprejel Evropski odbor za standardizacijo (CEN) na podlagi mandata Evropske komisije – Sidrni deli, namenjeni za pritrjevanje v betonu pred njegovo strditvijo in ki se uporabljajo za spajanje lupinastih elementov ter podpornih zidov z ogrodjem objekta“

V zadevi C-630/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska) z odločbo z dne 1. decembra 2016, ki je na Sodišče prispela 7. decembra 2016, v postopku

Anstar Oy

ob udeležbi

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes),

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi J. Malenovský, predsednik senata, D. Šváby (poročevalec) in M. Vilaras, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodna tajnica: R. Şereş, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. septembra 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) P. Kulmala in K. Siponen, agenta,

– za finsko vlado S. Hartikainen, agent,

– za Evropsko komisijo G. Zavvos, P. Aalto in M. Huttunen, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: finščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL 2011, L 88, str. 5), in harmoniziranega standarda EN 1090-1:2009+A1:2011, naslovljenega „Izvedba jeklenih konstrukcij in aluminijastih konstrukcij – 1. del: Zahteve za ugotavljanje skladnosti sestavnih delov konstrukcij“ (v nadaljevanju: standard EN 1090-1:2009+A1:2011).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, ki ga je pred Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska) začela Anstar Oy, družba finskega prava, zaradi odločbe Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) (agencija za varnost in kemikalije, Finska; v nadaljevanju: agencija), s katero je zadnjenavedena družbi Anstar v bistvu prepovedala uporabo oznake „CE“ v skladu s standardom EN 1090-1:2009+A1:2011, za štiri kategorije proizvodov, ki jih proizvaja ta družba.

Pravni okvir

Uredba št. 305/2011

3 V uvodnih izjavah 6 in 10 Uredbe št. 305/2011 je poudarjeno, da je cilj, ki mu sledi ta uredba, odprava tehničnih ovir v trgovini na področju gradbenih proizvodov z oblikovanjem harmoniziranih tehničnih specifikacij za namene ocenjevanja lastnosti gradbenih proizvodov, da bi se povečal njihov prosti pretok na notranjem trgu.

4 Člen 2 Uredbe št. 305/2011, naslovljen „Opredelitve pojmov“, določa, da se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

„10. ‚harmonizirane tehnične specifikacije‘ pomenijo harmonizirane standarde in evropske ocenjevalne dokumente;

11. ‚harmonizirani standard‘ pomeni standard, ki ga je sprejel eden izmed evropskih organov za standardizacijo iz Priloge I k Direktivi 98/34/ES [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 207)], in sicer na zahtevo Komisije v skladu s členom 6 navedene direktive;

[…]“

5 Člen 4 te uredbe, ki se nanaša na „Izjavo o lastnostih“, v odstavku 1 določa:

„Če je gradbeni proizvod zajet v harmoniziranem standardu ali ustreza evropski tehnični oceni, ki je bila zanj izdana, proizvajalec pripravi izjavo o lastnostih za proizvod, ko je ta dan na trg.“

6 Člen 17 te uredbe, ki se nanaša na „Harmonizirane standarde“, v odstavkih 1, 3 in 5 določa:

„1. Harmonizirane standarde pripravijo evropski organi za standardizacijo, ki so našteti v Prilogi I k Direktivi 98/34/ES, in sicer na podlagi zahtev (v nadaljnjem besedilu: mandati), ki jih predloži Komisija v skladu s členom 6 navedene direktive po posvetovanju s stalnim odborom za gradbeništvo iz člena 64 te uredbe (v nadaljnjem besedilu: stalni odbor za gradbeništvo).

[…]

3. Harmonizirani standardi določajo metode in merila za ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi.

Harmonizirani standard se nanaša na predvideno uporabo proizvodov, kadar je to predvideno v zadevnem mandatu.

Harmonizirani standardi po potrebi določajo metode za ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi, ki so manj zahtevne od preskušanja, če to ne vpliva na točnost, zanesljivost ali stabilnost rezultatov.

[…]

5. Komisija oceni skladnost harmoniziranih standardov, ki jih pripravijo evropski organi za standardizacijo, z ustreznim mandatom.

Komisija objavi v *Uradnem listu Evropske unije* seznam sklicev na harmonizirane standarde, ki so v skladu z ustreznimi mandati.“

7 Člen 19 navedene uredbe, ki se nanaša na „Evropski ocenjevalni dokument“, med drugim določa:

„1. Organizacija [organov za tehnično ocenjevanje] na podlagi zahteve proizvajalca za evropsko tehnično oceno pripravi in sprejme evropski ocenjevalni dokument za kateri koli gradbeni proizvod, ki ni ali ni v celoti zajet v harmoniziranem standardu in za katerega v skladu z obstoječim harmoniziranim standardom ni mogoče v celoti oceniti lastnosti v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi, ker med drugim:

(a) proizvod ne sodi v področje uporabe nobenega obstoječega harmoniziranega standarda;

(b) metoda ocenjevanja, predvidena v harmoniziranem standardu, vsaj za eno bistveno značilnost proizvoda ni primerna ali

(c) harmonizirani standard vsaj za eno bistveno značilnost tega proizvoda ne določa nobene metode ocenjevanja.“

8 Člen 21 Uredbe št. 305/2011, ki določa obveznosti organa za tehnično ocenjevanje (v nadaljevanju: TAB), ki prejme zahtevo za evropsko tehnično oceno, med drugim določa:

„1. TAB, ki prejme zahtevo za evropsko tehnično oceno, proizvajalca obvesti o naslednjem, če je gradbeni proizvod v celoti ali delno zajet v harmonizirani tehnični specifikaciji:

(a) če je proizvod v celoti zajet v harmoniziranem tehničnem standardu, organ za tehnično ocenjevanje proizvajalca obvesti, da v skladu s členom 19(1) evropske tehnične ocene zanj ni mogoče izdati;

(b) če je proizvod v celoti zajet v evropskem ocenjevalnem dokumentu, TAB proizvajalca obvesti, da se bo ta dokument uporabil kot podlaga za izdajo evropske tehnične ocene;

(c) če proizvod ni zajet ali ni v celoti zajet v nobeni harmonizirani tehnični specifikaciji, TAB uporabi postopkovna pravila, določena v Prilogi II ali oblikovana v skladu s členom 19(3).“

9 Člen 59 te uredbe, naslovljen „Formalna neskladnost“, določa:

„1. Brez poseganja v člen 56 država članica od gospodarskega subjekta zahteva, da neskladnost odpravi, kadar ugotovi enega od naslednjih dejstev:

(a) oznaka CE je nameščena v nasprotju s členom 8 ali 9;

(b) oznaka CE ni nameščena, čeprav se to zahteva v skladu s členom 8(2);

(c) brez poseganja v člen 5, izjava o lastnostih ni pripravljena, čeprav se to zahteva v skladu s členom 4;

(d) izjava o lastnostih ni pripravljena v skladu s členi 4, 6 in 7;

(e) tehnična dokumentacija ni na voljo ali ni popolna.

2. Kadar neskladnost iz odstavka 1 še naprej obstaja, država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dostopnosti gradbenega proizvoda na trgu ali zagotovi odpoklic ali njegov umik iz prometa.“

Standard EN 1090-1:2009+A1:2011

10 Standard EN 1090-1:2009+A1:2011 je 15. junija 2008, prvotno v obliki standarda EN 1090-1:2009, sprejel Evropski odbor za standardizacijo (CEN), v skladu z mandatom Komisije z dne 11. marca 1998 (M 120 – Mandat CEN/Cenelec za pripravo usklajenih standardov za konstrukcijske kovinske elemente in pomožne proizvode, v nadaljevanju: mandat M 120), ki je bil sprejet na podlagi Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode (89/106/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 9, str. 296).

11 Standard EN 1090-1:2009+A1:2011 je bil pod referenčno številko „EN 1090-1:2009“ objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 17. decembra 2010 (UL 2010, C 344, str. 1).

12 Potem ko je CEN 3. oktobra 2011 sprejel spremembo 1 k standardu EN 1090-1:2009+A1:2011, je bil ta ponovno objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 19. junija 2012 (UL 2012, C 176, str. 1).

13 V točki 1 tega standarda, v kateri je določeno njegovo „[p]odročje uporabe“, je navedeno:

„Ta evropski standard določa zahteve za ugotavljanje skladnosti z izvedbenimi merili za gradbene elemente iz jekla in iz aluminija ter za opremo, ki je dana na trg kot gradbeni proizvodi. Ugotavljanje skladnosti zajema proizvodne specifikacije ter, če je treba, značilnosti gradbenega izračuna.

Ta evropski standard zajema tudi ugotavljanje skladnosti jeklenih elementov, ki so uporabljeni v mešanih jekleno-betonskih konstrukcijah.

[…]

Ta evropski standard ne zajema ugotavljanja skladnosti jeklenih elementov za viseče strope, tračnice ali železniške pragove.

[…]“

14 Točka 3.1.9 standarda EN 1090-1:2009+A1:2011 določa „sestavne dele konstrukcij“ tako:

„elementi, ki so uporabljeni kot nosilni deli konstrukcije namenjene zagotavljanju mehanske odpornosti in stabilnosti konstrukcije in/ali odpornosti proti ognju, vključno z vidiki trajnosti in ustreznosti delov za delovanje; lahko se uporabijo neposredno v stanju v katerem so bili dobavljeni, ali pa se jih vključi v objekt“.

15 Točka 4.5 tega standarda, ki se nanaša na „konstrukcijske lastnosti“, zajema točko 4.5.1, naslovljeno „Splošno“, ki med drugim določa:

„Konstrukcijske lastnosti elementa, ki je zajet s tem evropskim standardom, se nanašajo na njegovo nosilnost, preoblikovanje v mejnem stanju uporabe, odpornost na obremenitev ter odpornost proti ognju.“

Standard EN 845-1:2013

16 Usklajeni standard EN 845-1:2013, naslovljen „Specifikacija za dodatne komponente zidovja – 1. del: Vezna stremena, sidrni trakovi, obešala in konzole“ (v nadaljevanju: standard EN 845-1:2013), je CEN sprejel 21. marca 2013 v skladu z mandatom Komisije z dne 28. maja 1997 (M 116 – Mandat CEN/Cenelec za pripravo usklajenih standardov za zidarske in sorodne proizvode (v nadaljevanju: mandat M 116), ki je bil sprejet na podlagi Direktive 89/106.

17 Sklici na standard EN 845-1:2013 so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 13. februarja 2015 (UL 2015, C 54, str. 80).

18 Standard EN 845-1:2013 v točki 1, naslovljeni „[p]odročje uporabe“, določa:

„Ta evropski standard določa zahteve za vezna stremena, sidrne trakove, obešala in konzole, ki se uporabljajo za zagotavljanje povezave med zidovjem in povezave med zidovjem in drugimi deli objekta ali konstrukcije, vključno z zidovi, tlemi, tramovi in drogovi. Če so sidrišča ali elementi za pritrjevanje dobavljeni ali navedeni kot del dodatne komponente, se zahteve, vključno z zahtevami glede lastnosti, uporabljajo za celoten proizvod.

Ta evropski standard ne zajema naslednjih proizvodov:

(a) sidrišč in elementov za pritrjevanje, ki niso tisti, ki so del dodatnih komponent;

(b) podpornih elementov;

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

19 Agencija je z odločbo z dne 18. februarja 2014 družbi Anstar na podlagi člena 59 Uredbe št. 305/2011 naložila, naj preneha dobavljati in prodajati štiri kategorije izdelkov z oznako „CE“ na podlagi standarda EN 1090-1:2009+A1:2011, in naj od 4. marca 2014 preneha uporabljati oznako „CE“ ter izjavo o lastnostih iz člena 4 Uredbe št. 305/2011 v vseh položajih, povezanih s temi štirimi kategorijami proizvodov (v nadaljevanju: sporna odločba).

20 Ta odločba štiri kategorije zadevnih proizvodov opisuje tako:

„1. Viseči sistemi, ki se uporabljajo za spajanje lupinastih elementov in podpornih zidov z ogrodjem poslopja; […]

2. Sidrni zatiči […];

Sidrne plošče in standardni jekleni vgradni elementi […];

Sistemi vetrnih vezi; […]

3. Podporni in stenski čevlji; […]

4. Balkonski priključki.“

21 V skladu z navedeno odločbo naj te kategorije proizvodov ne bi bile navedene v mandatu M 120 in naj torej ne bi spadale na področje uporabe standarda EN 1090-1:2009+A1:2011.

22 Po mnenju agencije sta bili namreč za sidrne zatiče, plošče za pritrjevanje, standardne jeklene vgradne elemente, sisteme vetrnih vezi ter podporne čevlje, namenjene isti ali podobni uporabi kot proizvodi, ki jih proizvaja družba Anstar, podeljeni evropski tehnični soglasji ETA-02/0006 in ETA-04/0056. Vendar, ker naj bi bili ti soglasji, ki sta bili izdani na podlagi Direktive 89/106 in ki ustrezata evropskim ocenjevalnim dokumentom v smislu člena 19(1) Uredbe št. 305/2011, po eni strani še vedno veljavni in ker naj bi bilo takšna soglasja ali dokumente po drugi strani mogoče pridobiti le za proizvod, ki ni zajet ali ni v celoti zajet s harmoniziranim standardom, naj standarda EN 1090-1:2009+A1:2011 ne bi bilo mogoče uporabiti za navedene proizvode.

23 Kar zadeva viseče sisteme, ki se uporabljajo za spajanje lupinastih elementov in podpornih zidov z ogrodjem poslopja, naj bi ti spadali na področje uporabe mandata M 116. Zato bi bilo po mnenju agencije oznako „CE“ teh visečih sistemov mogoče utemeljiti, le če je bil spoštovan harmonizirani standard, pripravljen na podlagi mandata M 116.

24 Ker je družba Anstar menila, da so proizvodi, ki jih proizvaja, zajeti s standardom EN 1090-1:2009+A1:2011 in mandatom M 120, je vložila tožbo pri predložitvenem sodišču, Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih, Finska), s katero je predlagala razglasitev ničnosti sporne odločbe.

25 Družba Anstar v utemeljitev te tožbe trdi, da kategorije proizvodov, ki so navedene v sporni odločbi, ne spadajo niti na področje uporabe standarda EN 845-1:2013 niti na področje uporabe evropskih tehničnih soglasij ETA-02/0006 in ETA-04/0056.

26 Predložitveno sodišče ugotavlja, da je področje uporabe mandata M 120 ter standarda EN 1090-1:2009+A1:2011 opisano široko in splošno, kar naj ne bi nujno izključevalo, ali vsekakor ne v celoti, proizvodov, ki jih proizvaja družba Anstar, na katere naj bi se nanašala sporna odločba, če se ti uporabljajo v skladu z izjavo o lastnostih iz člena 4 Uredbe št. 305/2011.

27 Vendar predložitveno sodišče opozarja, da bi lahko enaka ugotovitev veljala tudi v zvezi s področjem uporabe mandata M 116 in standarda EN 845-1:2013. Toda, če bi proizvodi, ki jih proizvaja družba Anstar, spadali na področje uporabe tega mandata in tega standarda, ne bi mogli biti zajeti z mandatom M 120 in standardom EN 1090-1:2009+A1:2011.

28 Nazadnje, predložitveno sodišče ne izključuje, da bi vsi ali del izdelkov, ki jih proizvaja družba Anstar, lahko spadali na področje uporabe evropskih tehničnih soglasij ETA-02/0006 in ETA-04/0056.

29 Predložitveno sodišče meni, da je treba Sodišču predložiti vprašanji za predhodno odločanje, ker se zdi, da države članice različno ocenjujejo področje uporabe standarda EN 1090-1:2009+A1:2011. Te razlike pri ocenjevanju pa bi lahko vplivale na prosti pretok gradbenih proizvodov in zato posegale v enega od izrecnih ciljev Uredbe št. 305/2011, ki je med drugim naveden v njenih uvodnih izjavah 6 in 10.

30 V teh okoliščinah je Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba mandat M 120 in na njegovi podlagi pripravljeni […] standard EN 1090-1:2009+A1:2011 razlagati tako, da proizvodi za pritrjevanje v betonu pred njegovo strditvijo (viseči sistemi, ki se uporabljajo za spajanje lupinastih elementov in podpornih zidov z ogrodjem poslopja, nekateri sidrni zatiči, sidrne plošče in standardni jekleni vgradni elementi, sistemi vetrnih vezi, podporni in stenski čevlji ter balkonski priključki), našteti v točkah od 1 do 4 [sporne] odločbe […], ne sodijo na njuno področje uporabe?

2. Ali Uredba št. 305/2011, v obravnavanem primeru navedena mandata Komisije oziroma pravo Unije v katerem drugem pogledu nasprotujejo razlagi, kakršno je podal[a] [agencija], v skladu s katero navedeni proizvodi ne sodijo na področje uporabe mandata M 120 in standarda [EN] 1090-1:2009+A1:2011?“

Vprašanji za predhodno odločanje

31 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba standard EN 1090-1:2009+A1:2011 razlagati tako, da proizvodi, kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, namenjeni pritrjevanju v betonu pred njegovo strditvijo, spadajo na področje njegove uporabe.

32 Najprej je treba spomniti, da je Sodišče v postopku predhodnega odločanja pristojno za razlago usklajenega standarda v smislu člena 2, točka 11, Uredbe št. 305/2011 in sklicev na ta standard, ki jih je Komisija objavila v seriji C *Uradnega lista Evropske unije* (glej v tem smislu sodbo z dne 27. oktobra 2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, točka 47).

33 Vendar pa mora predložitveno sodišče na podlagi razlage, ki jo je podalo Sodišče, in ob upoštevanju dejanskih elementov, ki jih ima na voljo – kadar je Sodišču predložen predlog za sprejetje predhodne odločbe v zvezi z razlago takšnega harmoniziranega standarda – določiti tehnični standard, ki se uporabi za določen proizvod (glej po analogiji, glede tarifne uvrstitve, sodbi z dne 7. novembra 2002, Lohmann in Medi Bayreuth, od C-260/00 do C-263/00, EU:C:2002:637, točka 26, in z dne 28. aprila 2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, točka 28).

34 V ta namen se je treba za razlago standarda EN 1090-1:2009+A1:2011, prvič, opreti na vsebino navedenega standarda, vključno z njegovimi prilogami, ki se nanašajo na njegovo področje uporabe.

35 Drugič, harmonizirani standard je treba razlagati ob upoštevanju mandata, na podlagi katerega je pripravljen. V skladu s členom 17(1) Uredbe št. 305/2011 harmonizirane standarde pripravijo evropski organi za standardizacijo, ki so našteti v Prilogi I k Direktivi 98/34, na podlagi zahtev, ki jih poda Komisija. Vendar pa Komisija na podlagi člena 17(5) te uredbe oceni skladnost harmoniziranih standardov, ki jih pripravijo ti evropski organi za standardizacijo z ustreznimi mandati.

36 Iz tega sledi, da področja uporabe določenega harmoniziranega standarda ni mogoče razlagati širše od področja uporabe mandata, na podlagi katerega je pripravljen.

37 V obravnavanem primeru je treba torej standard EN 1090-1:2009+A1:2011 razlagati ob upoštevanju mandata M 120.

38 Tretjič, če lahko neki proizvod spada na področje uporabe več harmoniziranih tehničnih specifikacij, kot v okviru spora o glavni stvari, je treba najprej preveriti, ali zaradi novejšega standarda ni bil razveljavljen starejši standard.

39 V skladu s členom 17(5), tretji pododstavek, (a), Uredbe št. 305/2011 se za vsak harmonizirani standard na v *Uradnem listu Evropske unije* objavljenem seznamu sklicev na harmonizirane standarde, ki so v skladu z ustreznimi mandati, določijo „sklici na morebitne nadomeščene tehnične specifikacije“, kar se glede na člen 2, točka 10, te uredbe, nanaša tako na harmonizirane standarde kot na evropske ocenjevalne dokumente.

40 Ker torej v harmoniziranem standardu ni izrecno navedeno, da bo nadomestil drugi harmonizirani standard ali eno ali več evropskih tehničnih ocen, navedene harmonizirane tehnične specifikacije še naprej veljajo in tvorijo posebne predpise o odstopanju. V skladu s členom 19(1) Uredbe št. 305/2011 se namreč evropski ocenjevalni dokument lahko sprejme le za določen gradbeni proizvod, ki ni ali ni v celoti zajet v harmoniziranem standardu in za katerega v skladu z obstoječim harmoniziranim standardom ni mogoče v celoti oceniti lastnosti v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi.

41 Takšno razlago člena 19(1) Uredbe št. 305/2011 poleg tega potrjuje člen 21(1)(a) te uredbe, v skladu s katerim TAB, ko prejme zahtevo za evropsko tehnično oceno, ki se nanaša na proizvod, ki je v celoti zajet v harmoniziranem standardu, obvesti proizvajalca, da v skladu z navedenim členom 19(1) evropske tehnične ocene zanj ni mogoče izdati.

42 Poleg tega, čeprav drži, da se evropski ocenjevalni dokumenti v smislu člena 19(1) Uredbe št. 305/2011 ter evropska tehnična soglasja v smislu člena 8 Direktive 89/106, ki je bila razveljavljena s to uredbo, lahko izdajo le za gradbene proizvode, ki niso ali niso v celoti zajeti s harmoniziranim standardom, pa še vedno drži, kot je bilo navedeno v točki 32 te sodbe, da je za razlago teh standardov na koncu pristojno Sodišče in ne avtor teh dokumentov ali soglasij. Zato lahko Sodišče, kadar je pozvano, naj razlaga harmonizirani standard, kot enega od elementov upošteva obstoj evropskega ocenjevalnega dokumenta ali evropskega tehničnega soglasja kot indic, da proizvodi, ki jih ti zajemajo ter drugi podobni proizvodi, niso zajeti z nobenim harmoniziranim standardom, vendar pa takšen element ne more biti odločilen niti ne more Sodišču preprečiti, če je to primerno, da poda drugačno razlago zadevnega harmoniziranega standarda, kot jo je sprejel avtor tega dokumenta ali tega soglasja.

43 Vendar – čeprav je v obravnavanem primeru predložitveno sodišče v svojem predlogu navedlo evropski tehnični soglasji ETA-02/0006 in ETA-04/0056 – pa teh ni v spisu, ki je bil predložen Sodišču, tako da ju Sodišče ne more upoštevati za namene razlage standarda EN 1090-1:2009+A1:2011.

44 Četrtič, kar zadeva smernice, ki so jih objavili nacionalni in mednarodni organi za standardizacijo, je treba opozoriti, da tudi če so ti dokumenti namenjeni pojasnitvi področja uporabe harmoniziranih standardov ter sklicev na te standarde, ki jih je objavila Komisija, pa še vedno velja, da ti v pravnem redu Unije ne morejo pomeniti pravno zavezujočih aktov. Iz tega sledi, da te smernice ne vplivajo na razlago harmoniziranega standarda in niti niso zavezujoče za nacionalna sodišča, čeprav so lahko koristno vodilo za izvrševanje tega standarda.

45 V obravnavanem primeru, kar zadeva proizvode, na katere se nanaša sporna odločba, najprej iz točke 1 standarda EN 1090-1:2009+A1:2011, ki določa njegovo „[p]odročje uporabe“, izhaja, da ta harmonizirani standard po eni strani določa zahteve za ugotavljanje skladnosti z izvedbenimi merili za gradbene elemente iz jekla in iz aluminija ter za opremo, ki je dana na trg kot gradbeni proizvodi, in po drugi strani zajema ugotavljanje skladnosti jeklenih elementov, ki so uporabljeni v mešanih železobetonskih konstrukcijah.

46 Poleg tega so v skladu s točko 3.1.9 navedenega standarda „sestavni deli konstrukcij“ elementi, ki so uporabljeni kot nosilni deli konstrukcije, namenjene zagotavljanju mehanske odpornosti in stabilnosti konstrukcije in/ali odpornosti proti ognju.

47 Poleg tega je v točki 4.5.1 standarda EN 1090-1:2009+A1:2011 pojasnjeno, da se konstrukcijske lastnosti elementa, ki je zajet s tem standardom, med drugim nanašajo na njegovo nosilnost.

48 V teh okoliščinah je treba šteti, da se standard EN 1090-1:2009+A1:2011 uporablja za gradbene proizvode, ki imajo konstrukcijsko funkcijo, to pomeni za proizvode, katerih odvzem iz konstrukcije bi takoj zmanjšal njeno odpornost. Funkcija nosilnega dela konstrukcije mora biti torej v konstrukciji celotnega objekta bistvena.

49 Glede na vse zgornje preudarke je treba na vprašanji, ki ju je zastavilo predložitveno sodišče, odgovoriti, da je treba standard EN 1090-1:2009+A1:2011 razlagati tako, da proizvodi – kakršni so ti iz postopka v glavni stvari – namenjeni za pritrjevanje v betonu pred njegovo strditvijo, spadajo na področje njegove uporabe, če imajo konstrukcijsko funkcijo v smislu, da bi njihov odvzem iz konstrukcije takoj zmanjšal odpornost te konstrukcije.

(popravljeno s sklepom z dne 20. marca 2018) Stroški

50 (popravljeno s sklepom z dne 20. marca 2018) Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Standard EN 1090-1:2009+A1:2011, naslovljen „Izvedba jeklenih konstrukcij in aluminijastih konstrukcij – 1. del: Zahteve za ugotavljanje skladnosti sestavnih delov konstrukcij“, je treba razlagati tako, da proizvodi – kakršni so ti iz postopka v glavni stvari – namenjeni za pritrjevanje v betonu pred njegovo strditvijo, spadajo na področje njegove uporabe, če imajo konstrukcijsko funkcijo v smislu, da bi njihov odvzem iz konstrukcije takoj zmanjšal odpornost te konstrukcije.

Podpisi